

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ, ПРАВА ТА
ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

пддау
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра публічного
управління та адміністрування

**Студентський науковий гурток
«Територія науки»**

ЗБІРНИК

матеріалів наукових досліджень
молодих учених кафедри публічного
управління та адміністрування
«ТЕРИТОРІЯ НАУКИ»

Жовтень 2024 року

м. Полтава

Територія науки: Збірник матеріалів наукових досліджень молодих учених [кафедри публічного управління та адміністрування] Полтавського державного аграрного університету. Жовтень 2024 р. Полтава, ННІ ЕУПІТ ПДАУ, 2024. 62 с.

Видається з жовтня 2018 року

Виходить щорічно

Відповідальна за випуск: Шупта І.М. – доцент, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри публічного управління та адміністрування

Редакційний колектив не завжди поділяє думку авторів.

У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована молодими ученими.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

©ПДАУ 2024 рік

ЗМІСТ

Атеєв О. Ю.	ІНФОРМАЦІЙНА ВІДКРИТІСТЬ ЯК ПРИНЦИП ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	4
Бардіна А. О.	ХАРАКТЕРИСТИКА ІНСТРУМЕНТІВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ОРГАНАМИ ВЛАДИ ДЛЯ ВЗАЄМОДІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	7
Житченко І. І.	ГРОМАДСЬКА УЧАСТЬ НА РІВНІ ІНФОРМУВАННЯ ТА КОНСУЛЬТУВАННЯ	10
Нікітченко С. М.	ОСНОВНІ СТРЕСОРИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ	15
Івер А. О.	ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ ТА ІНСТРУМЕНТІВ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ В УКРАЇНСЬКИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	18
Нечитайло А. М.	ЦЕНТРИ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ ЯК ПРОСТІР ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ДЛЯ НАДАННЯ РІЗНОМАНІТНИХ ПОСЛУГ ІЗ ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ	21
Нікітченко С. М.	АЛОРИТМ СТВОРЕННЯ ЦЕНТРУ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ ТА ВИМОГИ ДО ПРИМІЩЕННЯ	24
Андрєєва Л. М.	СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ОРГАНІВ ВЛАДИ	28
Григорович М. О.	РОЗВИТОК СИСТЕМИ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ НА РІВНІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	34
Жук Л. А., Трофименко В. Я.	ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В НІМЕЧЧИНІ	39
Бутко М. О.	РОЛЬ ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ	42
Тур М. А.	БОРІТЬБА З КОРУПЦІЄЮ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	44
Іценко А. І.	УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ	47
Малько М.О, Булат В. Є.	ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ І НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ	50
Головченко Я. О.	ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСТВА В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ	53
Кулаков Д. П.	РОЛЬ КОМУНІКАЦІЇ У РОЗВИТКУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	56
Чут Д. Р.	УДОСКОНАЛЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: ОСНОВНІ НАПРЯМИ	59

Бардіна Анастасія Олегівна,
магістрантка кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавського державного аграрного університету

ХАРАКТЕРИСТИКА ІНСТРУМЕНТІВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ОРГАНАМИ ВЛАДИ ДЛЯ ВЗАЄМОДІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

Органи публічної влади активно використовують соціальні мережі як важливий канал комунікації з громадськістю, враховуючи їхню доступність, інтерактивність і можливість охоплення широкої аудиторії. Соціальні мережі пропонують різноманітні інструменти, які дозволяють органам влади не лише інформувати громадян, але й отримувати зворотний зв'язок, залучати до обговорення та забезпечувати прозорість своєї діяльності. Це сприяє активній участі громадян у політичних і соціальних процесах [21].

Основним інструментом взаємодії є офіційні сторінки або профілі на платформах, таких як Facebook, Instagram, X (Twitter), YouTube. Вони слугують джерелом достовірної інформації, де громадяни можуть знайти актуальні новини, анонси подій, законодавчі ініціативи та відповіді на запити. Офіційні сторінки забезпечують прозорість діяльності органів влади та дозволяють будувати довіру до них. Важливою характеристикою таких сторінок є можливість сегментувати аудиторію за регіональним чи тематичним принципом, забезпечуючи таргетований підхід до поширення інформації.

Функція прямих ефірів, доступна у Facebook, Instagram, YouTube, дозволяє проводити брифінги, прес-конференції, громадські обговорення в реальному часі. Це дає можливість громадянам отримувати інформацію «з перших вуст», ставити запитання та отримувати відповіді онлайн. Організація таких заходів створює відчуття відкритості та залучення громадян до процесу управління [2].

Соціальні мережі надають інструменти для проведення опитувань та голосувань. Наприклад, у Facebook та Instagram можна створювати інтерактивні

запитання у постах або сторіз, а також використовувати функцію опитувань у Telegram-каналах. Такі інструменти дозволяють владі дізнаватися думку громадян щодо важливих питань, зокрема місцевих ініціатив чи змін у законодавстві.

Інноваційним інструментом є чат-боти, які використовуються у Facebook Messenger або Telegram. Вони допомагають автоматизувати відповіді на запити громадян, інформувати про послуги, розклад роботи установ чи процедури подання документів. Наприклад, такі чат-боти можуть допомагати громадянам знайти найближчий центр надання адміністративних послуг або отримати базову консультацію.

Платформи соціальних мереж надають можливість запускати таргетовані рекламні кампанії, орієнтовані на певну аудиторію. Органи влади можуть використовувати ці інструменти для поширення важливої інформації, наприклад, про вакцинацію, громадські слухання або державні програми. Таргетинг дозволяє досягати конкретних груп населення за віком, місцем проживання, інтересами.

Візуальний контент, такий як відео, фото, інфографіка, має високий рівень залучення аудиторії. Інфографіка ефективно доносить складну інформацію у простій формі, наприклад, статистичні дані або покрокові інструкції щодо отримання державних послуг. Відеоролики пояснюють складні реформи, демонструють результати роботи або розповідають історії успіху реалізованих ініціатив [3].

Органи влади можуть використовувати геолокаційні мітки для інформування громадян про місцеві події, такі як ремонт доріг, громадські слухання чи відкриття нових об'єктів інфраструктури. Геотеги допомагають зв'язати інформацію з конкретними регіонами, роблячи її більш релевантною для мешканців.

У Facebook, Telegram чи інших платформах органи влади можуть створювати групи та спільноти, орієнтовані на конкретну аудиторію. Наприклад, групи можуть бути створені для взаємодії з мешканцями конкретного району, де

обговорюються питання інфраструктури, благоустрою чи комунальних послуг. Такий формат дозволяє забезпечити цільову комунікацію, де громадяни можуть напряму звертатися до місцевих органів влади.

Короткі публікації у форматі історій (наприклад, в Instagram або Facebook) є популярним інструментом для оперативного інформування громадян. Вони дозволяють подавати новини, анонси чи нагадування у зручному та стислому форматі, який привертає увагу.

Платформи соціальних мереж надають доступ до аналітичних даних, таких як охоплення публікацій, рівень взаємодії, демографія аудиторії тощо. Це дозволяє органам влади оцінювати ефективність комунікації, виявляти інтереси громадян та вдосконалювати інформаційні кампанії.

Органи влади можуть залучати блогерів та лідерів думок для поширення важливих повідомлень серед їхніх аудиторій. Така співпраця підвищує довіру до інформації, оскільки громадяни сприймають лідерів думок як надійне джерело.

Насамкінець, соціальні мережі дозволяють органам влади оперативно спростовувати фейкову інформацію та поширювати достовірні дані. Це особливо важливо в умовах інформаційних криз або маніпуляцій у суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Марутян Р. Соціальні мережі як виклик національній безпеці. *Асоціація розвитку та безпеки*. 2012. 15 березня. URL: http://www.dsaua.org/index.php?option=com_content&view=article&id=154:2012-03-15-21-44-19&catid=41:2010-09-14-11-24-33&Itemid=74&lang=u

2. Чуприна Л. Соціальні мережі як інструмент реалізації громадських ініціатив. Наукові праці Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського : збірник / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Асоц. б-к України ; [редкол.: В. Попик та ін.]. Київ, 2015. Вип. 41. С. 54-68.

3. Борисенко Ю. В. Особливості використання потенціалу соціальних мереж у процесах формування мережевих систем місцевого розвитку. *Держава та регіони. Серія: Державне управління*. 2017. № 2 (58). URL: http://pa.stateandregions.zp.ua/archive/2_2017/25.pdf